

РЕШЕНИЕ

№ 1800

гр. София, 19.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 19.02.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска

Анета Юргакиева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Емил Георгиев, като разгледа дело номер **11188** по описа за **2020** година докладвано от съдия Анета Юргакиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на [фирма], подадена чрез пълномощник юрк. Х., срещу решение от 07.10.2020 г. на Софийския районен съд /СРС/, НО, 23 състав, постановено по н.а.х.д. № 3081/2020 г., с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 39/26.03.2019 г., издадено от председателя на Комисията за регулиране на съобщенията /КРС/, с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 5000 лв. за нарушение на чл. 331, ал.2 във вр. с чл.311, ал.1 вр. чл.313, ал.1, т.4, пр.2 от Закона за електронните съобщения /ЗЕС/.

В касационната жалба се излагат доводи за неправилност на обжалваното решение поради нарушение на материалния и процесуалния закон и явна несправедливост на наложеното наказание. Оспорват се изводите на районния съд, че санкционираното лице е извършило нарушението. Също така касаторът счита, че е налице погрешна правна квалификация. Моли се за отмяна на решението на районния съд, евентуално за прилагане на чл. 28 от ЗАНН или алтернативно – за намаляване на имуществената санкция до минималния размер от 1000 лв. Претендира се юрисконсултско възнаграждение. В проведено открито съдебно заседание по делото касаторът не се представлява.

Ответникът – КРС, представляван от юрк. М., оспорва жалбата и моли да бъде оставено в сила решението на СРС. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура намира жалбата за неоснователна. След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, Административен съд София – град, I касационен състав, намира следното:

Касационната жалба е подадена в срок и от легитимирано лице, поради което е процесуално допустима. По същество е неоснователна.

От фактическа страна СРС е установил, че по повод на постъпила в КРС жалба относно фактурирани суми за ползвани в роуминг услуги за номер [ЕГН], с писмо с вх. № 1226/01.02.2019 г. било изискано от [фирма] да представи на служител в Главна дирекция „Контрол на съобщенията“ на КРС заверено копие на договор за мобилни услуги за номер [ЕГН], сключен между мобилния оператор и Р. И. К.. Тъй като договорът с потребителя К. не бил представен с твърдения, че дружеството не разполага с него, е съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № С-026/20.02.2019 г., въз основа на който е издадено процесното НП № 39/26.03.2019г., с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 5000 лв. за нарушение на чл. 331, ал.2 във вр. с чл.311, ал.1 вр. чл.313, ал.1,т.4, пр.2 от ЗЕС – за това, че е препятствало осъществяването на контрол от КРС.

За да потвърди НП, СРС е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи и в сроковете по чл.34 от ЗАНН, съдържат необходимите реквизити, описанието на нарушението е точно и съответства на дадената му правна квалификация, а в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Формирал е извод, че законосъобразно е ангажирана отговорността на дружеството, тъй като извършването на нарушението е установено по безспорен начин и санкцията е правилно определена в максимален размер, като не са налице основания за прилагане на чл.28 от ЗАНН.

Тези изводи се споделят изцяло от настоящата инстанция.

Съгласно чл.331, ал.2 от ЗЕС, който препятства осъществяването на контрола по чл. 311 от комисията, се наказва с глоба в размер от 1000 до 5000 лв, респ. с имуществена санкция съобразно чл.336 от ЗЕС. По силата на чл. 311, ал. 1 от ЗЕС КРС извършва контрол върху осъществяването на електронните съобщения, като за целта контролните органи имат право да получават достъп до оригинални документи, данни, сведения, справки и други носители на информация, свързани с осъществяването на контрола, от проверяваните лица, както и да изземват заверени копия от документи във връзка с осъществяването на електронни съобщения и/или с установяването на административни нарушения по този закон.

Неоснователно в касационната жалба се поддържа тезата да липса на нарушение. Безспорно е, че като не е предоставило заверено копие от изискания от него договор за мобилни услуги, дружеството е препятствало осъществяването на контрол от страна на КРС по отношение действията на дружеството, за които е била подадена жалбата от абоната.

Несъстоятелни са доводите, че не ставало ясно как наказващият орган е установил, че договор съществува, след като такъв не е бил наличен и при абоната. За наличието на договор категорично може да се съди от обстоятелството, че същият е цитиран като номер в издадената на абоната фактура № [ЕГН] (договор К0018710). Освен това, видно от констативния протокол от 21.01.2019г., самият оператор е посочил, че

договорът за номер 08888838965 е бил за срок от 24 месеца – от 21.12.2016 г. до 21.12.2018г., т.е. е признал съществуването на договора, по който са начислени сумите за ползваните от абоната роуминг услуги.

Неоснователни са възраженията за неправилна правна квалификация на нарушението. Действително, чл. 331, ал.1 от ЗЕС предвижда наказуемост за непредоставянето на информация, свързана с прилагането на този закон, когато такава е изисквана, както и за предоставянето на невярна, непълна, неточна информация или предоставянето ѝ извън определения от Комисията срок. Съставът на чл.331, ал.2 обаче поглъща състава на ал.1, когато чрез някое от описаните деяния по ал.1 се препятства осъществяването на контрол. Доколкото в настоящия случай с непредоставянето на договора е възпрепятствано осъществяването на контрол от страна на КРС по подадената до него жалба срещу оператора и евентуално установяването на друго извършено от дружеството нарушение, правилно наказващият орган и въззивната инстанция са приели за осъществен състава на чл.331,ал.2 ЗЕС.

Правилно районният съд е приел и че не са налице основания за приложение на чл. 28 от ЗАНН, във връзка с което е изложил ясни и подробни съображения, които настоящият състав възприема изцяло.

С оглед изложеното, настоящият съдебен състав намира, че решението на районния съд не е засегнато от сочените в жалбата касационни основания и същото следва да бъде оставено в сила като валидно, допустимо и правилно.

При този изход на делото и предвид своевременно направеното от ответника искане, на основание чл. 63, ал. 5 от ЗАНН касаторът следва да бъде осъден да заплати на ответната страна юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

Воден от гореизложеното и на основание на чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София - град, I касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 07.10.2020 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 23 състав, постановено по н.а.х.д. № 3081/2020 г.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Комисията за регулиране на съобщенията юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

